

NHỮNG CHỈ DẪN CỦA CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH VỀ TINH THẦN NÊU GƯƠNG CỦA CÁN BỘ, ĐẢNG VIÊN

 TS. NGUYỄN HUY PHÒNG

Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh

Tóm tắt:

Có thể nói, nêu gương đã trở thành truyền thống văn hóa, nét đẹp của dân tộc Việt Nam. Tuy nhiên, những năm gần đây, trước những tác động trái chiều của bối cảnh tình hình trong và ngoài nước, một số cán bộ, kể cả cán bộ cấp cao đã có những hành vi tham ô, tham nhũng làm tổn hại cho Đảng, Nhà nước và Nhân dân. Bài viết nêu rõ tư tưởng Hồ Chí Minh về công tác cán bộ, nhất là tinh thần, trách nhiệm nêu gương của người đứng đầu cơ quan, đơn vị.

Từ khóa:

Tinh thần nêu gương; cán bộ, đảng viên; người tốt, việc tốt.

Summarization:

It can be said that the spirit of exemplary has become a cultural tradition and a beauty of Vietnamese nation. However, in recent years, in the face of mixed impacts of the domestic and foreign situation, some public officials including senior officials have committed acts of embezzlement and corruption, which damage the Party, State and People. The article clearly states Ho Chi Minh's thought on cadre work, especially the spirit and responsibility of exemplary of heads of agencies and units.

Terminology:

The spirit of exemplary; cadres and party members; good people, good deeds.

1. Cán bộ là đầy tớ trung thành của nhân dân

Bản về việc xuất bản loại sách *Người tốt, việc tốt*, Chủ tịch Hồ Chí Minh dành nhiều sự quan tâm trao đổi, bàn luận về vai trò, trách nhiệm của cán bộ, đảng viên trong việc phát hiện, biểu dương kịp thời những tấm gương điển hình, những con người bình dị với những việc làm cụ thể nhưng có sức cảm hóa và ảnh hưởng sâu rộng trong quần chúng; về

cách thức phát động phong trào thi đua làm sao lan tỏa những giá trị của tinh thần đoàn kết, cách mạng trong nhân dân; về tư duy, nhận thức trong xây dựng, phát triển con người Việt Nam trong hoàn cảnh mới... Những công việc ấy tưởng chừng đơn giản, vụn vặt hàng ngày nên nhiều cán bộ xem thường, bỏ qua, coi như không phải trách nhiệm, bổn phận của mình. Trước thực trạng đó, Người thẳng

thắn phê bình: “Một số cán bộ ta hình như mãi làm công tác hành chính, sự vụ hơn là đề nhiều tâm sức xây dựng con người, xây dựng Đảng và các tổ chức cách mạng, cho nên không chịu theo dõi việc làm hàng ngày của cán bộ, đảng viên và quần chúng nhân dân”⁽¹⁾, dẫn đến tình trạng “ai làm tốt không kịp thời nêu gương, ai làm xấu không kịp thời giúp đỡ sửa chữa”, hậu quả là không tạo được động

 (1) *Hồ Chí Minh Toàn tập*, Nxb CTQG, H.2000, t.12, tr.557.

lực và không khí hăng say, phấn đấu trong lao động sản xuất của Nhân dân, cùng với đó là sự chây ì, kém sáng tạo và ít hiệu quả của cơ quan công quyền, phản ánh sự thờ ơ, thiếu trách nhiệm của đội ngũ cán bộ - những người được coi là “gốc của mọi công việc”, là nhân tố quan trọng quyết định sự thành bại của sự nghiệp cách mạng cũng như trong thời bình, xây dựng cuộc sống mới.

Theo Người, cán bộ, đảng viên trong mọi hoàn cảnh phải thực hành tốt phương châm “óc nghĩ, mắt trông, tai nghe, chân đi, miệng nói, tay làm”, luôn quan sát, lắng nghe, học hỏi quần chúng. Người luôn nhấn mạnh: “Các cơ quan của Chính phủ từ toàn quốc cho đến các làng, đều là công bộc của dân, nghĩa là để gánh việc chung cho dân, chứ không phải để đè đầu dân”. Vì thế, phải dốc lòng, dốc sức phục vụ nhân dân, “việc gì lợi cho dân, ta phải hết sức làm. Việc gì hại đến dân, ta phải hết sức tránh. Chúng ta phải yêu dân, kính dân thì dân mới yêu ta, kính ta”. Bởi một lẽ, “nước độc lập mà dân không hưởng hạnh phúc tự do, thì độc lập cũng chẳng có nghĩa lý gì”⁽²⁾.

Để trở thành một người tốt, một cán bộ giỏi được nhân dân tin yêu cần phải phấn đấu suốt đời. Cũng trong cuộc bàn thảo về việc làm sách *Người tốt, việc tốt*, Bác căn dặn những

người có trách nhiệm, những cán bộ, đảng viên đi trước phải có kế hoạch và chiến lược phát hiện, đào tạo, bồi dưỡng nhân tài, truyền ngọn lửa cách mạng cho thế hệ trẻ, tạo nguồn cán bộ kế cận vững mạnh để xây dựng CNXH. Muốn tạo dựng được lớp cán bộ kế cận vừa hồng, vừa chuyên, phải giáo dục, đả thông tư tưởng cho thanh niên về động cơ, mục đích phấn đấu vào Đảng và ước muốn trở thành cán bộ ngay từ khi còn ngồi trên ghế nhà trường. Bởi, nếu trước đây, thế hệ cha ông bước vào con đường cách mạng là sẵn sàng chấp nhận cảnh ngồi tù hoặc lên máy chém để đổi lấy độc lập tự do cho dân tộc thì ngày nay ta đã có chính quyền, hoàn cảnh thay đổi, một số thanh niên “khi phấn đấu vào Đoàn hay vào Đảng lại có ý nghĩ là để được tin nhiệm, để mau được đề bạt và lên lương!”⁽³⁾. Hiện tượng ấy làm hoen ố hình ảnh của thanh niên, làm xấu đi uy tín của Đảng, là nguy cơ gây nên những tổn thất cho Đảng sau này.

Giải thích ngắn gọn về hai từ cán bộ, Người yêu cầu những người có trách nhiệm, đặc biệt là các cô chú ở các trường Đại học đào tạo các cháu học sinh phải giải thích rõ: “Làm cán bộ tức là suốt đời làm đầy tớ trung thành của nhân dân”⁽⁴⁾ Như vậy, làm cán bộ không phải là công việc

đơn giản, dễ làm, không phải trở thành quan cách mạng, quan phụ mẫu của dân, không phải phấn đấu có chức vụ, quyền hạn để đè đầu, cưỡi cổ, đục khoét tiền bạc của dân... mà là người đầy tớ trung thành, là công bộc tận tụy, hết lòng hết sức phục vụ nhân dân.

“Làm cán bộ tức là suốt đời làm đầy tớ trung thành của nhân dân” - những chữ a, b, c đơn giản, dễ thuộc, dễ nhớ nhưng không phải cán bộ nào cũng thấm nhuần và hiểu sâu sắc ý nghĩa lớn lao ẩn sau những con chữ giản dị, thuộc về bản chất của chế độ và là phẩm chất cao quý mà người cách mạng, cán bộ liêm chính suốt đời phấn đấu, khắc ghi. Tuy nhiên, mấy chữ a, b, c ấy không phải ai cũng thực hiện, ghi nhớ. Khi có quyền hành, vị trí, người cán bộ lại dễ xa dân, coi khinh dân chúng, không lắng nghe, không quan sát cuộc sống xung quanh nên mắc vào những căn bệnh, những thói hư tật xấu mà trong Thư gửi UBND các kỳ, tỉnh, huyện và làng đăng trên Báo Cứu quốc ngày 17/10/1945, Người từng phê phán như: Trái phép, cậy thế, hủ hóa, tư túng, chia rẽ, kiêu ngạo. Người viết: “Ăn muốn cho ngon, mặc muốn cho đẹp, càng ngày càng xa xỉ, càng ngày càng lãng mạn, thử hỏi tiền bạc ấy ở đâu ra?. Thậm chí lấy của công dùng vào việc tư, quên cả

(2) *Hồ Chí Minh Toàn tập*, Sđd, t.4, tr.64.

(3) *Hồ Chí Minh Toàn tập*, Sđd, t.12, tr.564.

(4) *Hồ Chí Minh Toàn tập*, Nxb CTQG-ST, H.2011, t.15, tr.670.

thanh liêm, đạo đức. Ông ủy viên đi xe hơi, rồi bà ủy viên, cho đến các cô các cậu ủy viên, cũng dùng xe hơi của công. Thử hỏi những hao phí đó ai phải chịu?", "Cây thế mình ở trong ban này ban nọ, rồi ngang tàng phóng túng, muốn sao được vậy, coi khinh dư luận, không nghĩ đến dân", "Tuồng mình ở trong cơ quan Chính phủ là thần thánh rồi. Coi khinh dân gian"⁽⁵⁾... Những biểu hiện ấy xuất phát từ sự phai nhạt lý tưởng cách mạng, đề cao chủ nghĩa cá nhân, vun vén cho bản thân, gia đình, dòng họ, đánh mất niềm tin trong dân chúng, gây tổn hại cho sự nghiệp cách mạng của Đảng, của chế độ. Như vậy, nếu mỗi cá nhân đều đặt lợi ích vật chất và vun vén cuộc sống cá nhân mà không hướng tới lý tưởng phục vụ cộng đồng, không vì tập thể và trách nhiệm với Tổ quốc, non sông thì sự nghiệp giáo dục, đào tạo con người mới coi như thất bại.

Trong đấu tranh cách mạng, hình ảnh cán bộ với nhân dân là một hình ảnh đẹp, cao quý, thiêng liêng như tình "cá nước", quỳen hòa, nương tựa lẫn nhau, chia ngọt sẻ bùi làm nên những chiến công rực rỡ, "khó khăn, thiếu thốn, ốm đau đều dựa vào nhân dân", nay cuộc sống mới, đời sống vật chất của dân khấm khá hơn, một số cán bộ quên thuở hàn vi, cán bộ đi công tác có xe

đạp, ô tô nhưng vì chủ nghĩa cá nhân nảy nở nên "đã có xe rồi lại phấn đấu để có chiếc xe đẹp hơn, chiếm mất phần của người khác. Đã có nhà ở rồi, lại phấn đấu theo kiểu như thế để có nhà đẹp hơn"⁽⁶⁾ và theo Người, làm như vậy là trái với đạo đức cách mạng, sa vào cửa quyền, hủ hóa, tham ô.

Thấy được vai trò, vị trí quan trọng của công tác cán bộ nên trong suốt chặng đường hoạt động cách mạng, Người luôn dành sự quan tâm đặc biệt đến việc bồi dưỡng, đào tạo, huấn luyện cán bộ với những lời căn dặn sâu sắc. Người cho rằng, trong bất kỳ hoàn cảnh nào, người cán bộ cũng phải đặt mình trong những mối quan hệ để đối sánh xem xét bốn phận, trách nhiệm của bản thân, với chính mình (không tự mãn, không kiêu ngạo, cầu thị để tiến bộ, siêng năng, tiết kiệm); với đồng chí (thân ái, thẳng thắn phê bình, học những điều hay, không ghen ghét, đố kỵ, không tranh giành ảnh hưởng, không hiểu danh, hiểu vị); với công việc (phải nghĩ kỹ, có kế hoạch, cẩn thận); với nhân dân (hiểu nguyện vọng của dân, thấu nỗi cực khổ của họ, học tập nhân dân, giải thích cho dân hiểu, tôn kính dân, làm cho dân tin, làm gương, thanh khiết); với đoàn thể (phải loại bỏ sự tự do cá nhân, hiểu mục đích vào đoàn thể, phục tùng mệnh lệnh, tuyệt đối trung thành, tận

tụy làm việc, giữ gìn danh dự của đoàn thể, của chính bản thân mình), và đặc biệt phải luôn khắc cốt ghi tâm một điều giản dị như chân lý muôn đời: "Cán bộ là người đầy tớ trung thành của nhân dân".

2. Thực hành nêu gương để quy tụ sức mạnh cộng đồng

Tự hào về truyền thống dân tộc, Chủ tịch Hồ Chí Minh nhấn mạnh: Dân tộc ta vĩ đại, Đảng ta vĩ đại, được anh em bầu bạn khắp năm châu yêu mến và ca ngợi là vì cuộc chiến đấu chống Mỹ cứu nước của Nhân dân ta do Đảng ta lãnh đạo là chí công vô tư, mình vì mọi người. Nhờ phẩm chất cao quý ấy, Đảng đã quy tụ, tập hợp xung quanh mình những đảng viên ưu tú, những tấm gương sáng về đạo đức, phẩm chất cách mạng, tài năng, bản lĩnh và ý chí chiến đấu kiên cường, sẵn sàng xả thân vì Tổ quốc, vì hạnh phúc của đồng bào. Những tấm gương quả cảm đó đã tạo được niềm tin yêu, mến phục trong nhân dân, nhận được những tình cảm ấm áp, trân quý từ đồng bào, đồng chí, anh em. Tinh thần nêu gương, tiên phong trong mọi hành động đã kết thành truyền thống, phẩm chất đạo đức cách mạng trong sáng, thiêng liêng.

Việt Nam là đất nước anh hùng với những con người anh hùng được tôi luyện, trưởng thành qua những cuộc chiến cam go, thử thách, vì thế

⁽⁵⁾ Hồ Chí Minh Toàn tập, Sdd, t.4, tr.65.

⁽⁶⁾ Hồ Chí Minh Toàn tập, Sdd, t.12, tr.566.

không khó để bắt gặp những tấm gương sáng trong cuộc sống đời thường. Hình ảnh những em nhỏ, cụ già bằng những việc làm cụ thể đã góp công góp sức cùng bộ đội, dân quân đánh tan quân xâm lược. Trong thời bình xây dựng cuộc sống mới là hình ảnh những em nhỏ nhặt được của rơi trả lại người đánh mất; là hình ảnh đẹp về những anh bộ đội sẵn sàng dõ dẻ cho dân... Những con người bình thường, giản dị ấy đã có những hành động cao thượng mà Người gọi là “những bông hoa đẹp” trong vườn hoa chung của dân tộc mà ta có thể bắt gặp ở khắp các vùng miền, trong mọi giai tầng, lứa tuổi. Người cán bộ cần phải kịp thời biểu dương bằng những hình thức khen thưởng đa dạng nhằm lan tỏa những giá trị tốt đẹp trong cộng đồng.

“Từng giọt nước nhỏ thấm vào lòng đất, chảy về một hướng mới thành suối, thành sông. Biết bao nhiêu giọt nước nhỏ hợp lại mới thành biển cả”⁽⁷⁾. Câu nói giản dị nhưng đã đề cập đến quy luật và chân lý muôn đời mà người cán bộ, lãnh đạo phải biết tập hợp, phát huy những đức tính tốt, những năng lực riêng của muôn triệu người, tạo nên tập thể anh hùng trong lao động sản xuất và xây dựng CNXH. Người lưu ý: Chúng ta đánh giặc và xây dựng xã hội mới

bằng những việc làm muôn hình muôn vẻ của hành chục triệu con người, chứ không phải chỉ bằng một vài việc làm nổi bật và vang dội của số cá nhân anh hùng.

Và để phát huy tinh thần cộng đồng, quy tụ được sức mạnh đại đoàn kết toàn dân, đòi hỏi mỗi cán bộ phải thực hành nêu gương, phải tiên phong trong mọi công việc, hướng về nhân dân để phục vụ, học hỏi, lắng nghe dân để qua mỗi hành động, việc làm của mình, tạo sức cộng hưởng và sự đồng thuận, tin tưởng trong quần chúng.

Văn hóa Việt Nam là nền văn hóa nông nghiệp trọng tình, con người sống theo những khuôn thước, chuẩn mực đạo đức, chịu sự chi phối, giám sát, điều chỉnh của cộng đồng, vì thế việc nêu gương của ông bà, cha mẹ và những thế hệ đi trước giữ vai trò quan trọng, trở thành mẫu hình nhân cách lý tưởng dẫn dắt và tạo niềm tin để thế hệ sau noi theo. Nêu gương từ nét đẹp, bản sắc văn hóa trở thành trách nhiệm, bổn phận mà mỗi cán bộ, đảng viên phải thực hành thường xuyên, đó là cách tốt nhất để tạo sự đồng tâm, nhất trí trong cộng đồng. Những tấm gương người tốt, việc tốt trong mọi lĩnh vực, ngành nghề là chất liệu tốt, tạo nền tảng để xây dựng, hình thành nhân cách những con người mới. Ý thức

được tầm quan trọng và tác dụng của việc nêu gương, Chủ tịch Hồ Chí Minh cho rằng: “Lấy gương tốt trong quần chúng nhân dân và cán bộ đảng viên để giáo dục lẫn nhau còn là một phương pháp lấy quần chúng giáo dục quần chúng rất sinh động và có sức thuyết phục rất lớn”⁽⁸⁾. Việc học tập lẫn nhau, nhìn vào nhau để điều chỉnh hành vi, suy nghĩ theo hướng tiến bộ, tích cực là một biện pháp tốt để mỗi cá nhân phấn đấu, thi đua với những cách làm hay, sáng tạo nhằm không ngừng nâng cao đời sống vật chất và tinh thần, góp phần xây dựng, kiến thiết nước nhà.

Đối với cán bộ, đảng viên, tinh thần nêu gương phải được đặt lên hàng đầu, đúng như triết lý của dân gian: Đảng viên đi trước, làng nước theo sau. Trong công cuộc xây dựng CNXH, tinh thần nêu gương được cụ thể hóa qua việc thực hành phương châm, nền tảng tư tưởng của chủ nghĩa Mác-Lênin, đây là “làm tròn nhiệm vụ cách mạng và sống với nhau có tình có nghĩa”. Trong mọi hoàn cảnh, người cán bộ phải biết “lấy gương người tốt, việc tốt có thật trong nhân dân và cán bộ, đảng viên mà giáo dục lẫn nhau, đó chính là cách tuyên truyền, giáo dục chủ nghĩa Mác-Lênin thiết thực nhất”⁽⁹⁾, bởi “một tấm gương sống còn

(7) *Hồ Chí Minh Toàn tập*, Sdd, t.12, tr.557.

(8) *Hồ Chí Minh Toàn tập*, Sdd, t.12, tr.560.

(9) *Hồ Chí Minh Tuyển tập*, Nxb ST, H.1980, t.2, tr.486-487.

có giá trị hơn một trăm bài diễn văn tuyên truyền”(10).

Thời kỳ quá độ đi lên CNXH, bên cạnh những nhân tố tiến bộ, tích cực thì vẫn còn đó những hủ tục lạc hậu, những thói hư tật xấu đeo bám, cản trở sự phát triển; bên cạnh những con người tốt, những tấm gương sáng lại xuất hiện những con người vị kỉ, vì đồng tiền, danh vị mà sẵn sàng đánh đổi lương tâm, phẩm giá, danh dự; vì nhẹ dạ, cả tin mà lung lay, dao động lý tưởng, có những hành vi phạm pháp luật, chà đạp và đi ngược lại những giá trị cao đẹp của truyền thống dân tộc, bán linh hồn cho quỷ dữ, để lại những hậu quả nghiêm trọng cho Nhà nước, làm xói mòn niềm tin giữa nhân dân với Đảng. Vì thế, trong công tác giáo dục, với cái nhìn biện chứng, Người yêu cầu những người có trách nhiệm “cần phải loại trừ những cái xấu xa do chế độ cũ để lại trong xã hội và trong mỗi con người..., phải biết làm cho phần tốt ở trong mỗi con người nảy nở như hoa mùa xuân và phần xấu bị mất dần đi... Đối với những người có thói hư tật xấu, phải giúp họ tiến bộ bằng cách làm cho cái phần thiện trong con người nảy nở để đẩy lùi phần ác, chứ không phải đập cho tơi bời”(11). Đó là cái nhìn nhân văn, thể hiện tinh thần cách mạng và đạo lý tốt đẹp của dân tộc ta.

Thực hành nêu gương, Chủ tịch Hồ Chí Minh chính là tấm gương sáng về tinh thần cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư, suốt đời cống hiến, hy sinh vì độc lập, tự do của dân tộc, vì hạnh phúc của đồng bào. Trong con người Bác hội tụ những nét đẹp của truyền thống văn hóa dân tộc và tinh hoa văn hóa thế giới, trở thành một nhân cách văn hóa cao đẹp, đúng như nhận định của nhà thơ, nhà báo người Nga Ôxip Mandenxtam trong bài báo Thăm một chiến sĩ quốc tế cộng sản - Nguyễn Ái Quốc, đăng trên tạp chí Ngọn lửa nhỏ

hơn, sánh vai với các cường quốc năm châu.

Trong bối cảnh hội nhập toàn cầu, Việt Nam đứng trước nhiều cơ hội thuận lợi và cả những thách thức lớn đang đặt ra, trong đó có những bất cập trong công tác xây dựng Đảng và nâng cao năng lực, phẩm chất đội ngũ cán bộ, đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững đất nước. Trước những tác động trái chiều của bối cảnh tình hình trong và ngoài nước, một số cán bộ, kể cả cán bộ cấp cao đã có những biểu hiện tự diễn biến, tự chuyển hóa, phai nhạt phẩm chất, lý tưởng cách

“Ủy viên Bộ Chính trị, Ủy viên Ban Bí thư, Ủy viên Ban Chấp hành Trung ương phải gương mẫu đi đầu thực hiện: Nghiêm túc thực hành tự phê bình và phê bình; thấy đúng phải cương quyết bảo vệ, thấy sai phải quyết liệt đấu tranh; không tranh công đổ lỗi. Dũng cảm nhận khuyết điểm và trách nhiệm. Chủ động xin từ chức khi thấy mình không còn đủ điều kiện, năng lực, uy tín để thực hiện nhiệm vụ”.

Quy định số 08-QĐi/TW, ngày 25/10/2018 của Ban Chấp hành Trung ương Đảng.

năm 1923: Từ Nguyễn Ái Quốc đã tỏa ra một nền văn hóa, không phải văn hóa châu Âu, mà có lẽ là một nền văn hóa của tương lai... “Nền văn hóa đó” ngày nay đang được toàn Đảng, toàn dân, toàn quân ra sức học tập, làm theo để sớm thực hiện được mong ước của Người là xây dựng đất nước đàng hoàng hơn, to đẹp

mạng, sa vào chủ nghĩa cá nhân, có những hành vi phạm pháp, gây những tổn hại cho Đảng, Nhà nước và Nhân dân. Vì thế cùng với việc nhanh chóng hoàn thiện mô hình Nhà nước pháp quyền XHCN với tinh thần thượng tôn pháp luật thì việc nêu cao tinh thần tự giác, gương mẫu, đi đầu, thống nhất trong suy nghĩ, lời nói và

(10) Hồ Chí Minh Tuyên tập, Nxb ST, H.1980, t.2, tr.208. (11) Hồ Chí Minh Toàn tập, Sđd, t.12, tr.567.

hành động của cán bộ, đảng viên với tinh thần vì nhân dân phục vụ được đặt ra như một yêu cầu cấp thiết. Sau Quy định số 101-QĐ/TW, ngày 07/6/2012 của Ban Bí thư Trung ương Đảng về trách nhiệm nêu gương của cán bộ, đảng viên, nhất là cán bộ lãnh đạo chủ chốt các cấp; Quy định số 55-QĐ/TW, ngày 19/12/2016 của Bộ Chính trị về một số việc cần làm ngay để tăng cường trách nhiệm nêu gương. Cán bộ, đảng viên giữ chức vụ càng cao càng phải gương mẫu nêu gương, vừa qua tại Hội nghị Trung ương tám (khóa XII), Ban Chấp hành Trung ương Đảng đã ban hành Quy định trách nhiệm nêu gương của cán bộ, đảng viên, trước hết là Ủy viên Bộ Chính

trị, Ủy viên Ban Bí thư, Ủy viên Ban Chấp hành Trung ương (Quy định số 08-QĐ/TW, ngày 25/10/2018) nhằm nêu cao tinh thần gương mẫu của cán bộ, đảng viên, khắc phục những hạn chế, bất cập đang đặt ra, tạo động lực và sự chuyển biến mạnh mẽ trong nhận thức, hành động của toàn dân tộc, cùng đồng tâm, hiệp lực, ra sức thi đua làm nhiều việc tốt, để đến giữa thế kỷ 21, đưa Việt Nam trở thành một nước công nghiệp tiên tiến theo định hướng XHCN.

Có thể nói, nêu gương đã trở thành một truyền thống văn hóa tốt đẹp của dân tộc, là sợi chỉ đỏ kết nối các thế hệ, tạo tinh thần đoàn kết, gắn bó bền chặt trong nhân dân, thúc đẩy sự phát triển bền vững của đất

nước. Việc phát huy tinh thần nêu gương là trách nhiệm, bổn phận của mỗi cá nhân, nhất là với thế hệ đi trước và đội ngũ cán bộ, đảng viên. Trong bối cảnh phức tạp của tình hình hiện nay, những “công bộc”, “đầy tớ” trung thành của nhân dân phải phát huy hơn nữa tinh thần tự giác, không ngừng rèn luyện, phấn đấu vươn lên, trở thành những tấm gương điển hình, hướng về nhân dân để phục vụ. Cần phải “lấy gương người tốt, việc tốt để hàng ngày giáo dục lẫn nhau”, bởi đó là “một trong những cách tốt nhất để xây dựng Đảng, xây dựng các tổ chức cách mạng, xây dựng con người mới, cuộc sống mới”⁽¹²⁾ như lời của Chủ tịch Hồ Chí Minh từng căn dặn. ■

(12) *Hồ Chí Minh Toàn tập*, Sđd, t.12, tr.567.

*Đồng chí Võ Văn Dũng,
Ủy viên Trung ương Đảng,
Phó Trưởng ban Thường trực
Ban Nội chính Trung ương,
Ủy viên Ban Chỉ đạo
Trung ương về PCTN
phát biểu tại Cuộc họp các
đơn vị đầu mối tham mưu,
giúp việc Thành viên
Ban Chỉ đạo Trung ương
về PCTN, ngày 11/5/2021.
(Ảnh BNCTW)*